

en portada | ESPECULACIÓ A SANT ANDREU

El TGV arriba 'enderrocant'

Foto de l'enderroc.

amb ulls propis

QUE FACI SOL, SIUSPLAU!

Ja hi tornem a ser. Diumenge 27 de maig, eleccions municipals. A Sant Andreu ens toca votar l'alcalde de Barcelona, aquell càrrec que el 2003 va guanyar l'anestèsista Joan Clos però que ara ocupa el cridaner Jordi Hereu. Coses del màrqueting polític. En aquest ja el coneixem: robatori del terreny de les casernes, pèssima gestió en equipaments culturals, clientelisme amb les entitats, censura a les festes majors, negociació de la llibertat d'expressió, etc. I una llei del civisme que espanta mig món. Vaja, que el tripartit municipal i local (PSOE, ERC, ICV) s'ha cobert de glòria. I això que s'autoanomenen d'esquerres! Ara és quan tots aquests partits i la resta s'omplen la boca amb promeses, però sabent que ni en compliran cap, ni res del que faci serà bo per a la persona del carrer. El TGV ja l'han clavet per on han volgut, desoient protestes i reclamacions de cada cop més gent. L'habitatge seguirà sent un negoci per als seus 4 amics, però la resta de la gent seguirem fent mans i mànigues per trobar quelcom digne (compartit, clar). Per no parlar de la precarietat laboral en aquesta Barcelona fashion feta a mida dels turistes, un tub molt estret pel que passem cada dia que seguim (mal-/ sobre-)vivint en aquesta metròpoli, d'on ens expulsen progressivament. De moment, però, les úniques maletes que farem seran les del cap de setmana, confiant en l'única bona notícia d'aquella jornada: que faci sol, i bon temps!

redacció | Foto Indymedia

El passat dia 16 d'abril va començar l'enderroc de les Cases Barates del Bon Pastor, i les properes setmanes començaran les obres del TAV.

Si bé fa molt temps que Sant Andreu pateix la destrucció del seu encant i estructura de poble, és innegable que els últims anys, i sobretot ara, el nostre poble pateix (i patirà) una de les pitjors onades especulatives.

Per una banda tenim les obres del Tren d'Alta Velocitat, i de l'altra, i també com a conseqüència indirecta, l'enderroc de les Cases Barates del Bon Pastor.

Les obres del TAV a Sant Andreu i la Sagrera s'iniciaran d'aquí poques setmanes amb l'enderroc de l'antiga estació de mercaderies de la Sagrera, d'una trentena d'edificis (123.500 m²). A més, s'està preparant la licitació dels treballs de cobertura ferroviària des del pont de Calatrava fins al Nus de la Trinitat i els de construcció de la xarxa ferroviària d'aquest mateix tram. Segons sembla, el conjunt de les obres s'iniciaran a finals d'enguany.

Aquest és el punt més calent del trencaclosques. L'estació del TAV a la Sagrera és una de les grans inversions de l'Ajuntament de Barcelona, per tal de requalificar i reconvertir tota la zona de Sant Andreu de Palomar, com ja ha passat al Poblenou amb el 22@ o la zona fòrum.

Sant Andreu és una de les poques zones de la ciutat on resten o restaven solars per edificar: les antigues casernes, la Fabra i Coats, la presó de la Trinitat i els terrenys del triangle ferroviari on es pretén construir un nou barri residencial, que unirà el nostre poble amb Barcelona, entre d'altres.

I, evidentment, també els terrenys de les Cases Barates del Bon Pastor, que el passat dia 16 d'abril va començar la primera fase de l'enderroc, que preveu tirar a terra 145 de les cases, agrupades en nou blocs.

Malgrat això, com hem explicat aquests últims mesos, hi ha cinc famílies d'aquests blocs que resisteixen malgrat el "mobbing" per part del Patronat Municipal de l'Habitatge i altres. L'última acció que han patit ha estat el tall les línies de telèfon per part de Telefònica.

En aquest cas, a més, segons denunciïn aquestes famílies i solidàries amb la seva lluita, l'Associació de Veïns del Bon Pastor tansols recolza els veïns i veïnes que han acceptat les condicions del Patronat, dividint el veïnat entre els que han signat, i els que no, fins a l'extrem de distribuir pancartes pel barri amb el lema "remodelació sí, segona fase ja".

Les famílies que resisteixen, doncs, corren el risc de quedar-se enmig d'un gran descampat d'obres durant els pròxims dos o tres anys d'enderrocs i construccions; ja que en el terreny que s'alliberarà de les cases es construiran els blocs on es reallojaran els veïns i veïnes de la segona fase.

Final polèmic de 'Tot un Poble'

redacció | Foto Web StAP

El programa 'Tot un Poble' de Ràdio Trinitat Vella es deixa d'emetre amb la polèmica de possibles pressions i censura.

Si en l'anterior número del butlletí explicàvem que l'Ajuntament havia prohibit una xerrada de l'Harmonia a la biblioteca de Can Fabra, ara ens trobem amb la denúncia de pressions i la retallada de la llibertat d'expressió a Ràdio Trinitat Vella (RTV).

Tansols dos mesos i mig després del seu inici, el programa 'Tot un poble' ha desaparegut de la programació de l'emissora, propietat de la Fundació TriniJove.

'Tot un Poble' era un programa diari de Jordi Garcia, periodista andreuenc, on es comenten notícies relacionades amb el nostre poble.

El periodista denuncia haver rebut pressions del Districte per

tal de prescindir d'un dels seus col·laboradors habituals, Xavier Gómez Ribera 'Xagori', webmestre de la Web de Sant Andreu i veí actiu en nombroses lluites veïnals del nostre poble.

Això, segons sembla, va fer que també el president de la Fundació TriniJove li 'suggerís' un canvi en el contingut del programa, de manera que passés a ser merament cultural, i deixés de parlar de política, a més de fer fora Xavier Gómez.

Aquest, va més enllà i denuncia fermament que es tracta "d'un atac a llibertat d'expressió, en un intent del 'Districte Sant Andreu' d'eliminar la informació que no li sigui favorable".

Per la seva banda, el president de la Fundació no admet que hi haguessin pressions per part del Districte i al·lega que "es deu a que els continguts del programa s'apartaven dels objectius de la Fundació". A la seva web s'argumenta que el programa "no

aportava res de nou a la programació de l'emissora" i fins i tot es desqualifica dient que era "proper al sensacionalisme barat".

També el Districte de Sant Andreu desmenteix les acusacions.

Malgrat no sembla que s'hagi d'aclarir la situació, aquest no és el

primer cop que es denuncia la censura política o l'intervencionisme en el teixit associatiu per part del Districte sobre entitats i associacions del nostre poble.

Podeu trobar més informació a: www.sant-andreu.com

El presentador del programa J. Garcia (dreta) amb en X. Gómez.

Teatre crític i de qualitat

redacció

Sant Pacià Teatre va acollir durant 3 dies 'Mort accidental d'un anarquista', una obra de teatre social crítica i que manté tota la seva vigència.

Els dies 15, 21 i 22 d'abril, el Col·lectiu teatral "La Comune Darío Fo" va portar a Sant Andreu l'obra "Mort accidental d'un anarquista", del dramaturg italià. La peça teatral, estrenada fa més de 3 dècades, no ha perdut ni una dècima la seva vigència, i és un sa exercici crític

poder-la representar i gaudir com ho van poder fer els i les assistents.

Ple de gom a gom, el públic de Sant Pacià Teatre va riure d'allò més amb les peripècies d'un home boig, perfectament encarnat per David Ponsà, qui farà anar de corcoll a tota una comissaria de policia de Milà, tot revelant la sospitosa caiguda al buit d'un activista anarquista. La seva mort, en estranyes condicions, serà el fil conductor amb el que el boig traurà de polleguera a l'inspector (Joan Trias), el comissari (Santi Maseda) i el seu company de comissaria, en Bertozzo (Andreu Giralt). Un agent amb poca molla

al cap (Pere Roca) i una periodista inoportuna (Rosa Maria Gabernet) conclouran aquesta magnífica obra.

Que la qualitat no està renyida amb la crítica ens ho va demostrar aquesta companyia: un ritme trepidant, unes interpretacions excel·lents i un decorat més que correcte (ni pobre ni excessiu) van clavar l'obra. A més, també hi va haver lloc per als guinyes a l'actualitat o al lluïment de l'actor principal, imitant certs tics d'en Pujol o del Fraga i esmentant els casos de corrupció urbanística del PP a Andratx o la febre constructora d'Eduardo Zaplana.

El punt més fort de l'obra és, per desgràcia, la seva vigència i actualitat. Així, només cal fixar-se en els recents casos de denúncies per tortures contra uns Mossos a les Corts. Encara que més greus són aquells casos en què ni tant sols se sap, o pitjor, que per molt que es denunciï, els mitjans de comunicació ho amaguin, com el cas del jove de Torà.

La mateixa companyia ho denuncia: l'aparell judicial i policíac no s'han de corregir o criticar, la seva pròpia essència i funció és la de reprimir tothom qui gosi enfrontar-se a l'ordre establert.

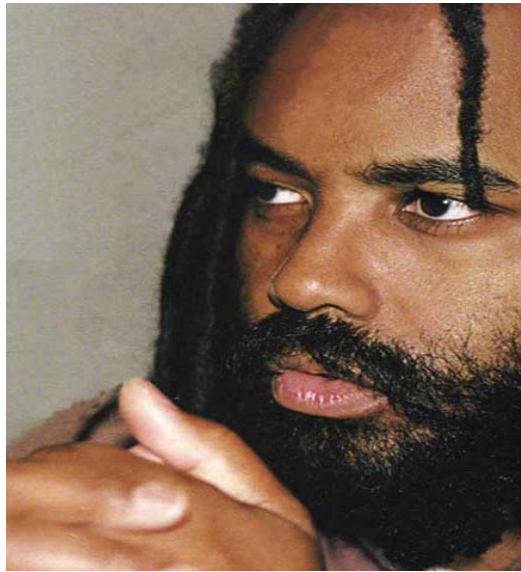
Amb la mort a tocar

redacció | Foto regeneracionradio.org

El periodista Mumia Abu-Jamal porta 25 anys al corredor de la mort, condemnat per un judici injust que es revisarà el proper 17 de maig.

En Mumia Abu-Jamal era periodista a Philadelphia (Pennsylvania, EUA). Nascut el 1937, va començar amb 14 anys com a responsable d'informació del Partit Pantera Negra, i col·laborava també en programes radiofònics. Era un periodista crític simpatitzant de l'organització revolucionària MOVE. Aquesta organització, fundada a mitjans dels anys 70 del segle XX per en John Africa, tenia una militància a favor de la natura i contra el sistema. Això els suposava una repressió policíaca contínua. A principis dels 80, Abu-Jamal combinava la seva feina de periodista amb la de taxista.

El 9 de desembre de 1981, el policia Daniel Faulkner havia detingut el germà d'Abu-Jamal, William Cook, segons es diu per conduir en sentit contrari i amb els llum apagats. Abu-Jamal, que passava per allà conduint un taxi, va veure com el policia colpejava el seu germà. Va començar una baralla que va acabar amb trets per al policia i per en Mumia. El policia va morir a l'acte, i van detenir en Mumia acusant-lo de l'homicidi. Hi ha veus que apunten que tot va ser un muntatge per caçar en Mumia, qui molestava a les

Mumia Abu-Jamal.

autoritats per la seva militància i periodisme crític.

El 3 de juliol de 1982, Abu-Jamal va ser condemnat a mort. Aminista Internacional i altres organitzacions van qualificar el judici de racista i injust. Des d'aleshores, no han cessat les mostres de suport a en Mumia, denunciant el caràcter polític i racista del seu cas. Arreu del món, col·lectius de tot tipus s'han fet ressò del seu cas. Més encara, quan el 1990, Arnold Beverly va confessar ser autor dels trets. La defensa d'Abu-Jamal ha presentat aquestes confessions per a una possible revisió del judici, que està previst que se celebri el proper 17 de maig, a Philadelphia. A hores d'ara, en Mumia porta més de 20 anys al corredor de la mort. Tot i la destrucció personal que això suposa, en Mumia no ha cessat la seva activitat intel·lectual, escrivint articles i llibres.

Defensors de Mumia Abu-Jamal denuncien que, degut a la seva pertinença al Partit Pantera Negra i la solidaritat amb MOVE, va ser blanc del programa de contrainsurgència COINTELPRO de l'FBI, que tenia com a objectiu acosar, desestabilitzar i destruir grups polítics radicals com el PPN. De fet, moltes altres Panteres Negres que van ser condemnats per crims diversos, inclòs l'assassinat, han estat posats en llibertat des que es va saber que l'FBI havia amagat evidències que els hagués exonerat, com en el cas de Geronima Pratt. Alguns van estar fins a 30 anys a la presó abans de ser exculpats i alliberats. Altres, com Fred Hampton, van ser assassinats en estranyes circumstàncies. El proper dijous 17 de maig a les 19h, a la Pl. Sant Jaume hi ha convocada una concentració de suport.

ras i curt

AGRESSIÓ A SABADELL

El divendres 13 d'abril, la CAJEL va fer la presentació de la seva campanya nacional, "Ni especulació, ni destrucció, el jovent defensa el territori", amb una manifestació amb més de 100 persones i un acte polític en acabar. A la nit, durant el concert, nombrosos individus d'estètica skin i de suposadament 'apolítics' van estar provocant incidents, que van resultar en algunes baralles massives. Ja a la matinada, a més, un grup nombros d'aquests atacà militants de la CAJEL que recollien, clavant una ganivetada a un d'ells, que passà 3 dies a la UCI.

ACCIONS PELS 300 ANYS

En motiu de la jornada de lluita del 25 d'abril convocada per commemorar els 300 anys de la derrota d'Almansa, a Sant Andreu es va canviar el nom d'un carrer i es van realitzar dos murals. La jornada era convocada per la campanya '300 anys d'ocupació, 300 anys de resistència'. Dos dies després, i en el marc de la campanya "Fora símbols feixistes!", la Trinxera va treure les banderes espanyola i europea del Districte i hi va penjar una estelada i una bandera roja, així com una pancarta de denúncia.

EN PINXO REPARTEIX NASSOS SOLIDARIS AL NEPAL

En Pinxo, el pallaso solidari de Diables de Sant Andreu, ja ha fet 18 animacions per diversos punts del Nepal. L'aventura d'en Pinxo començà el 18 de febrer, en un espectacle especial del Forat dels Somnis titulat 'Un nas per al Nepal'. Allà, va recollir fins a 250 nassos de pallaso que ha anat repartint pel país asiàtic, en les diverses animacions que hi ha realitzat. El viatge va començar el dimarts 13 de març, i a mitjans del mes de maig ja tornarà a ser al nostre poble.

OBJECCIÓ FISCAL

L'Objecció Fiscal és la disposició a no col·laborar amb l'Estat en les despeses de preparació de les guerres i del manteniment de l'exèrcit. Una forma de desobediència civil activa al moment de fer la declaració de la renda que consisteix a desviar una part d'aquest impost a un projecte que es destini a la defensa d'un progrés social solidari. Així, manifestem el nostre rebuig al militarisme i contribuïm a reduir les despeses militars com a camí per a aconseguir la total anul·lació dels exèrcits i de tot l'entorn militar.

Fundació de l'Ateneu Obrer

El primer de maig de 1885 es fundà l'Ateneu Obrer de Sant Andreu, amb l'aspiració d'instruir els obrers en totes les disciplines possibles.

El seu espai social i polític era el de les esquerres i el progressisme, sense decantar-se per cap partit polític.

El primer local on estigué situat va ser al carrer Gran, on s'estigué dos anys, i després al carrer Pons i Gallarza. L'any 1911 passà a la torre Parralada i més tard la seu social va quedar situada al carrer Abat Odó, 71.

Abans de la Guerra, l'Ateneu va esdevenir un referent important en l'ensenyament laic a Sant andreu. Feien classes a joves i grans durant tot el dia, i de nit, molts obrers hi anaven en sortir de la fàbrica.

Es va convertir en un ensenyament de prestigi, tant a nivell intel·lectual, cartístic com físic; va ser el primer centre educatiu andreuenc a fer classes de gimnàstica i sortides a l'aire lliure. També disposava d'una biblioteca nota-

ble, amb milers de llibres.

A més de l'ensenyament, a l'Ateneu s'hi reunien diverses entitats andreuencs, com ara l'Agrupació Fotogràfica Niepce de Saint-Victor, la primera entitat fotogràfica de Catalunya o l'Agrupació Ferroviària, formada pels treballadors dels tallers del Nord.

Durant la Segona República espanyola s'edità la revista mensual Foc Nou, que tingué una bona acollida. Més tard, durant la Guerra obligaren a tancar l'Ateneu per "rojo y separatista" i els locals varen ser confiscats per la Falange.

No fou fins a principis dels anys 80 que antics membres de l'Ateneu varen poder recuperar, en cessió, els antics locals del carrer Abat Odó, propietat de l'Ajuntament de Barcelona.

Façana actual de l'Ateneu.

ens veiem

5 de maig

19.30h Presentació de la campanya Alliberem espais! de La Trinxera: xerrada, passi de vídeo i festa. A Diables C/Ramon Batlle.

del 7 al 19 de maig

Quinzena per l'okupació a Barcelona. El 19 manifestació. Convoca: Ass. Okupes Barcelona

11 de maig

A partir de les 21h. Cafeta pro-Sant Andreu Informa't a La Fusteria de Sarrià. Passatge Canet, 11

12 de maig

Concert al CSO La Papa (c/ Sagrera, 14) pel Toni, detingut per la mani del Forat de la Vergonya.

15 de maig

A les 19h. Concentració contra l'especulació davant d'una immobiliaria al C/Gran amb C/Servet.

18 de maig

18h pintada de mural i Bicicletada contra l'especulació. Inici: Casernes (M Torras i Bages)

26 de maig

II Concert jove de Prospe, amb Lendakaris muertos i Igitia, entre altres. PI Angel Pestaña

parlem de...

Factoria Paparote Teatre

"Què és estrictament necessari per a fer teatre? i lluny de les evidències com ara...un bon actor o actriu, el públic, sensibilitat, imaginació, etc. el que per a nosaltres és necessari i no sempre es té, és: una bona raó." Així comença el manifest de la companyia de teatre andreuenc Factoria Paparote Teatre. Una companyia de teatre social i crític, que considera que avui, més

que mai, el teatre s'ha de recuperar com a trobada social viva. Recuperar raons d'"aquesta forma artística que en altres temps va complir una funció de sanitat pública, d'agitador social, d'expressió de les barbaritats i misèries humanes, de crítica i diversió, etc." Una companyia que va més enllà i busca en el teatre desenvolupar un llenguatge propi, la interrelació amb el públic, la potenciació

de la imaginació, la sorpresa, en definitiva l'espectacularitat sense necessitat de la tecnologia. A més busca ser un col·lectiu estable que permeti la fixació d'objectius a llarg termini, l'auto-crítica i la valoració comuna de la feina realitzada; convertint-se tot això en la base dels treballs següents, en l'eina indispensable per a la superació tècnica i humana de tot el grup.

Edita:

Col·lectiu Andreuenc d'Informació Crítica (CAIC)
assumint la responsabilitat de tots els continguts i opinions expressades

et necessitem
per continuar
tirant endavant
aquest projecte
T'HI APUNTES?

[HTTP://STAPINFO.BLOC.CAT](http://STAPINFO.BLOC.CAT)
l'actualitat andreuenc a la xarxa!

si vols subscriure't al butlletí i que te
l'enviem al teu correu electrònic:
santandreu.informa@gmail.com